

Arnhems landschap

Mist hangt over de uiterwaarden
geklonken aan het vloeiend lood
dat gebogen loopt langs de aarden
wal waar de stad haar flank ontbloot.

De komgronden aan de overkant
met dorpen op het zompige zand
gelaafd door sloten en zegen
slaan de waas neer als een regen.

En hogerop onder die voile
liggen op het groenpaars kussen
van bossen met hei daartussen

buitens in gele nevelstralen.
Een stille bus van het station
glanst hier blauw in de ochtendzon.

Rijk Willemse

In: Poëziepuntgl, tijdschrift voor Gelderse dichtkunst, jaargang 3 – nummer 2 – juni 2005.